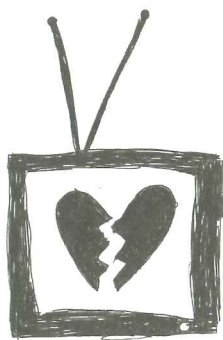

zijn toch ook onuitwisbare littekens? En zo gebeurt het dat in een banaal televisieprogramma een doordeweeks publiek de grondslagen van het recht fundamenteel in vraag stelt. Het recht blijkt fundamenteel niet meer van deze tijd. En het gaat hier niet over de protserige toga's die rechters nog dragen, of de ouderwetse gebouwen waarin justitie vaak gehuisvest zit, of het gebrek aan computers waarmee het gerechtelijk apparaat te kampen heeft. Informatisering, nieuwbouw en restyling van het gerecht zullen niets veranderen aan de filosofie van de wetteksten waarmee uiteindelijk moet worden gewerkt. En die filosofie stelt dat men niet over zijn eigen lichaam kan beschikken. En om daartegen krachtdadig te kunnen protesteren, hebben de Arousseaus besloten zich uit te leveren aan de televisie.

Net zoals het *Panorama*-interview voor Lady Diana een wapen is in haar gespannen verhouding met een door velen als verouderd beschouwde monarchie, net zo is het optreden in *Jan Publiek* voor de Arousseaus een wapen in hun strijd tegen een anachronistisch gerecht. In het eerste deel van zijn *Histoire de la*

sexualité legt Michel Foucault (hij experimenteerde eind jaren zeventig, begin jaren tachtig uitvoerig met sm en stierf in juni 1984 in het Parijse ziekenhuis Pitié-La Salpêtrière aan de gevolgen van aids) uit waarom het recht, net als de monarchie, uit de tijd is. Meer nog, hij

toont aan dat het recht lange tijd de manier is geweest waarop de monarchie zichzelf aanvaardbaar wist te maken. Het recht constitueert het individu tot subject. In ruil voor be-

scherming en veiligheid kan het individu niet langer beschikken over zijn eigen leven en dood. Dat is het privilege van de soeverein, van de vorst, of, wanneer de vorst nog slechts een symbool is, van datgene waarvan de vorst het symbool is, de staat. Indien de openbare aanklager (de staat dus) zich in de zaak Arousseau verzet tegen slagen en verwondingen die tot stand zijn gekomen op uitdrukkelijk verzoek van het geslagen en verwonde subject, dan is dit omdat, volgens de klassieke juridische opvattingen van de soevereiniteit, het individu niet over het eigen lichaam kan beschikken, het individu nooit soeverein is, maar altijd subject – van de soeverein, van de staat. Het beschikkingsrecht over leven en dood ligt in handen van de soeverein die zelf niet kan sterven. Wanneer het Britse volk er na het overlijden van Diana op aandringt dat de vlag (de standaard van de Windsors) halfstok zou hangen op Buckingham Palace botst deze wens dan ook met dit metafysisch concept van soevereiniteit. De standaard van de Windsors halfstok hangen zou immers betekenen dat de koning dood is. Vandaar dat royalty watchers meteen te verstaan geven dat Koningin Elisa-

FEEST

DECEMBER 1997
vrij. 19 - 20u00 première!
za. 20 - 20u00 en zo. 21 - 15u00
ma. 22 - 15u00 + feestfilm om 20u00
di. 23 - 15u00
vr. 26 - 20u00 speciale editie! (*)
za. 27 en zo. 28 - 15u00
ma. 29 - 15u00 + feestfilm om 20u00

JANUARI 1998
za. 03 - 20u00
zo. 04 - 15u00 speciale editie! (*)
ma. 05 - 10 en 14u00 en 20u00 + feestfilm
di. 06 - 14u00
wo. 07 - 10u00
do. 08 - 10 en 14u00
vr. 09 - 14 en 20u00 speciale editie! (*)
voor iedereen vanaf 6 jaar

Oost west, feest best!
Wie het feest past, vangt het aan.
Als er één feest over de dam is,
volgen er meer.

Vier mannen komen samen.

FEEST: een dans/theater-productie voor de feestdagen, gemaakt door Gannie Heggen, Pol Pauwels, Onno Roozen, Noël Van Kelst, Jordi L. Vidal, Dominique Pauwels, Pieter Van den Broeck, Valentine Kempynck en Arne Lievens.

Met op zolder fototentoonstelling van Peter Van Hoof

SPEELTEATER GENT DE KOPERGIETERY

(*) Met staande receptie en/of wandelbuffet - en het wordt een écht feest als u zelf ook iets te eten of te drinken meebrengt. Feestkledij gewenst. U wordt gefilmd.

In De Kopergietry, Blekerijstraat 50, Gent - Informatie en reservering: 09/233 70 00 - Tekening Benoît.